

Benet XVI torna a casa

la convivència de Benet XVI i del Papa Francesc, que s'estimen com a germans i mantindran un discret contacte.

Després de dos mesos d'estada a la residència papal de Castelgandolfo, Benet XVI tornà al Vaticà el passat 2 de maig. Aquesta és la foto que els serveis informatius de la Santa Seu varen donar d'aquest fet. El Papa Francesc saluda el Papa emèrit a la porta del monestir *Mater Ecclesiae* (Mare de l'Església), que és la residència habitual de Benet XVI, on l'acompanyen el seu secretari personal, Mons. Georg Gänswein, i les quatre laïques consagrades a Déu de l'Institut *Memores Domini*, de Comunió i Alliberament, que ja tenien cura de l'apartament pontifici. Aquesta foto inicia una experiència inèdita en la mil·lenària història de l'Església,

GLOSSA

La compassió que actua

La crisi econòmica que sacseja la nostra societat afecta especialment les famílies quan l'atur s'estén entre tots els seus membres, i això també repercuteix a les escoles. Davant aquesta problemàtica, una escola ha posat en marxa un programa d'ajuda solidària amb el qual vol evitar desequilibris econòmics que acabin generant situacions d'exclusió social dins la pròpia comunitat educativa. Pretén recaptar aportacions per afrontar les necessitats més immediates i importants dels infants de famílies que s'han quedat sense feina, i en molts casos també sense el subsidi d'atur. Pretén fomentar l'esperit de comunitat per ajudar a resoldre la precarietat a què es veu abocat part de l'alumnat.

Parteixen del convenciment que l'escola és una comunitat educativa integrada pels alumnes i els educadors, però també per les famílies, els monitors, els voluntaris i un seguit de persones i empreses. En un escrit als pares dels alumnes diuen: «Des de l'àmbit escolar fa temps que detectem casos que aboquen alumnes amb noms i cognoms a l'exclusió. En la mesura que ens sentim

comunitat, no podem girar la cara a aquestes realitats. Ens sentim amb l'obligació de fer-hi front! Una part important dels recursos de l'escola ja s'apliquen a aquest alumnat. Però no és suficient: cal seguir garantint uns mínims —el cas més clar és l'àpat del migdia— que l'economia de l'escola difícilment pot suportar. Per aquest motiu apel·lem a la vostra solidaritat tot fent-vos responsables dels companys dels vostres fills.»

En l'Evangeli, quan Jesús es troba amb un necessitat, se'ns diu que se'n compadeix i actua, s'acosta a la persona sense importar-li la condició, l'origen o l'aspecte... Aquesta és la resposta d'aquesta escola, d'una compassió que no pot deixar de compartir el dolor i la necessitat de l'altre. Perquè «els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris [...]. Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell» (1Co 12,22.26). Així es fa comunitat. Comunitat educativa; comunitat de persones; comunitat cristiana.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

«La caritat de Crist ens urgeix» (2Co 5,14)

S'acaba de presentar la **Memòria de Càritas Diocesana d'Urgell del 2012**. Cal donar gràcies a Déu per tots els qui són i fan Càritas, ja que ho fan en nom de tota la Comunitat Cristiana. Aquest «gràcies» es fa gran, en veure les línies prioritàries de l'acompanyament de les persones vulnerables, així com el balanç econòmic de la Memòria, les ajudes prestades, els programes, els nous locals, els responsables, treballadors i voluntaris que fan existir Càritas Parroquials i Diocesana... A tots el nostre gran reconeixement per la seva dedicació generosa, atenta i constant. Gràcies als qui aporten els seus donatius, el suport i la creativitat. Gràcies a tots els qui ens exigeixen coherència entre fe i obres de la fe, entre el que diem i el que fem, per no caure en fariseïsmes ni en indignacions còmodes, que veuen el que cal fer, però no mouen ni un dit... Hem d'intentar anar duent a la pràctica l'ideal d'amor que el mateix Crist ens mostra: «Estimeu-vos els uns als altres tal com Jo us he estimat» (Jn 15,12). D'aquí que «la caritat de Crist ens urgeix» (2Co 5,14).

En termes generals, el conjunt de les ajudes de Càritas en els àmbits parroquials i en el diocesà confirmen el procés d'empobriment de la nostra societat. La xarxa d'acollida i assistència de Càritas ve essent testimoni en els últims anys d'aquesta realitat, i podríem dir que ha calgut doblar l'activitat de Càritas amb la crisi. Durant l'últim any, una cinquena part de les persones que van demanar ajuda d'emergència a Càritas, a través d'aquests serveis, ho van fer «per primera vegada». Així mateix, ens aproximem al que passa a nivell estatal, i el nombre de persones sense ingressos ateses passa del 26% l'any 2008 al 40% el 2012. El 66% de les persones ateses estan sense feina. La situació d'atur és el més greu, i les ajudes més demandades són alimentació, habitatge i ocupació. En un món dominat per l'economia i les finances on l'únic que sembla importar són els comptes de resultats i molt poc les sofrències de les persones i de les famílies, **és l'hora de les persones**, ens diuen des de Càritas. I perseverant en la Campanya dels darrers dos anys, ens exhorten: «**Viu senzillament, perquè d'altres puguin, senzillament, viure**». És així com ens conviden a tots a canviar d'estil de vida, a viure amb senzillesa, a adoptar valors de sobrietat, mesura i simplicitat voluntària, a construir un altre model de convivència i de relacions amb els altres lluny del consumisme. Sembla difícil, fins impossible, però si comencem a canviar, ja avancem vers la bona direcció.

Coneixem el que el Senyor ens ha dit: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a Mi» (Mt 25,40). En l'Any de la Fe que estem celebrant, ens convé reflexionar sobre el manament de l'amor fratern, perquè aquest no resulta plenament lògic des de perspectives simplement humanes. I igualment, sense fe, no és possible descobrir en el germà sofrent i necessitat, la seva essencial condició d'imatge i semblança de Déu i, per tant, el rostre de Crist, que mereix tota la nostra entrega amorosa. L'Any de la Fe ha de ser una oportunitat providencial per intensificar el testimoniatge de la caritat. Fe i caritat es necessiten i s'il·luminen mútuament. El testimoniatge de la fe cristiana sense l'acció i presència de Càritas seria molt costós o potser impossible en el nostre temps. Amb Càritas, tota la comunitat cristiana mostra el seu amor a Déu i al pròxim amb obres i de veritat, perquè el món cregui i perquè els pobres siguin atesos i rebin l'anunci de l'Evangeli de Jesús.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

► LUCÍA MENCOS

Crida pel canvi

Lucía Mencos i la Camila de Ros, estudiants de publicitat i relacions públiques i de psicologia, respectivament, han guanyat el premi al millor clipmetratge, que atorga cada any Mans Unides amb l'objectiu de fomentar la solidaritat entre els més joves a través del cinema, la creativitat i les noves tecnologies. El jurat es va decidir pel vídeo *Crida pel canvi* i el premi és un viatge a l'Equador, on gravaran un documental amb la cineasta Chus Gutiérrez sobre la tasca de cooperació al desenvolupament que realitza Mans Unides en aquell país.

Què reflectiu en el clip?

És un tràiler del que podria ser un moviment de canvi social, que despertés joves i adults a reivindicar les injustícies dels més desfavorits. Volíem cridar l'atenció perquè s'han d'ofereir solucions, donar l'oportunitat a aquestes persones perquè expressin el seu inconformisme i fer-les sentir fortes per canviar el món.

Els valors són fàcils de transmetre a través d'un vídeo?

«Una imatge val més que mil paraules» és una frase plena de sentit quan has de fer un curt. Transmetre valors i aconseguir que la gent els interioritzi no és fàcil, però el mitjà audiovisual ajuda perquè molta gent entengui el teu missatge. I si els vídeos són a internet, molt millor.

Com faríeu un vídeo per a l'Església?

Un vídeo per a tots els públics seria difícil, perquè el pes dels valors canvia amb l'edat. Si n'haguéssim de fer un per als de la nostra edat, intentaríem enfocar el cristianisme mostrant la seva faceta més jove: trobades de joves al món, voluntariat, xerrades... La part de compartir la fe, en el cas dels joves, és la més atractiva.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (V)

Que es faci la teva voluntat

«Que es faci la teva voluntat aquí a la terra com es fa en el cel». En les paraules d'aquesta petició, apareixen clarament dues coses: hi ha, primer, una voluntat de Déu amb nosaltres i a favor nostre, que cal que sigui norma del nostre voler i ser. I, segon, l'essència del cel és que allà es fa inviolablement la voluntat de Déu. Amb altres paraules: allà on s'acompleix la voluntat de Déu, allà és el cel. La terra esdevé *cel* quan aquesta voluntat es compleix, i en la mesura en què es compleix. Per això demanem que la terra es torni com el cel, que la terra sigui *cel*.

La identificació amb la voluntat del Pare és el fonament de vida de Jesús. La unitat de voluntat amb el Pare és pròpiament el nucli del seu ésser. En aquesta petició del parenostre ressona sobretot el combat apassionat de Jesús a la muntanya de les Oliveres (Mt 26,39-42). L'autor de la carta als Hebreus ha vist amagat en aquesta agonia de Getsemani el nucli del misteri de Jesús (He 10,5ss.).

I ara entenem també millor que Jesús sigui *el cel* en el sentit més profund i propi: ell, en el qual i pel qual es fa del tot la voluntat de Déu. Crist ens agafa i ens puja a ell i dins ell, i en la comunió amb ell aprenem també a fer la voluntat de Déu. Per això en aquesta tercera petició del parenostre demanem, en darrer terme, d'estar sempre a prop seu, a fi que el pes de la voluntat de Déu superi el del nostre egoisme.

Joseph Ratzinger-Bened XVI

(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

ISCREB

INSTITUT SUPERIOR
DE CIÈNCIES RELIGIÒSES
de Barcelona

Teologia, Bíblia i
Diàleg Interreligiós

(Presencial i per internet)

—**Curs monogràfic:** «Els grans eixos del pensament de Jorge Mario Bergoglio (Papa Francesc)». A càrrec del Dr. Francesc Torralba. Dies: 2, 5, 9 i 12 de setembre, de 18 a 21 h. Matrícula de l'1 al 26 de juliol i el 2 de setembre.

—**Primer cicle:** Batxillerat en Ciències Religioses (3 anys). *Presencial i virtual*.

—**Segon cicle:** Llicenciatura en Ciències Religioses. (2 anys). *Presencial i virtual*.

Especialitats: a) Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural (presencial); b) Teologia bíblica (presencial); c) Identitat cristiana i diàleg (virtual).

—Curs bàsic de Bíblia (1 any). *Presencial i virtual*. Consta de totes les assignatures de Bíblia del primer cicle. Ofereix una visió àmplia d'Esquerra.

—Curs bàsic del fet religiós (1 any). *Presencial i virtual*. Aquest curs ofereix una aproximació al fet religiós de forma interdisciplinària, comptant amb les aportacions de les diferents ciències de la religió.

Cursos a Terrassa i Sant Feliu (Sant Boi). Els dilluns de 19 a 21.30 h.

Cursos per a l'obtenció de la DECA. Capacita mestres i professors per a la docència de la religió a educació infantil, primària i secundària (per internet).

Informacions i matrícula: De dl. a dv., de 17 a 21 h. L'horari de les classes presencials és de 18.30 a 21 h (c/ Diputació 231, 08007 Bcn - tel. 934 541 963 - Fax 933 237 373 - secretaria@iscreb.org - secretaria_virtual@iscreb.org - www.iscreb.org).

Període de matrícula de l'ISCREB: Presencial del 3 al 20 de setembre / Virtual del 3 al 27 de setembre.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Hi va haver un home enviat per Déu, anomenat Joan...

Éra el papa Joan XXIII un profeta que alenà l'esperança d'un món nou on regnés la justícia i la pau. És el Papa de la *Pacem in terris*. El 3 de juny de fa 50 anys va morir, estimat per cristians i no cristians: li deien «el Papa bo». En ser nomenat Papa va tenir un somni: convocà el Concili Vaticà II, que va ser una nova Pentecosta per acostar l'Església al món actual. Reclamava l'*aggiornamento* per a l'Església, demanant que fos «una font enmig de la plaça» i no pas un museu, ple d'obres d'art.

Angelo Giuseppe Roncalli, nascut en una família camperola, amb una sòlida formació intel·lectual, basada en les fonts —la Sagrada Escripura i els Pares de l'Església—, sempre va conservar la senzillesa i la saviesa del camp. Sobretot la saviesa del cor. Fem memòria d'una anècdota del papa Roncalli que ens posa en camí de renovació: «Jo vaig saltar de la barca i camino entre les onades. Arribarà la nit, la tempesta i la por, però no hem de retrocedir. L'Església està cridada a sortir a trobar el món». No som un club d'amics de Jesús tancats en el Cenacle. La força i la llum de l'Esperit Sant ens fa sortir a fora i ser testimonis de l'Evangeli enmig del nostre món: «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5).

P. Ignasi Ricart, claretian

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

24. □ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ **Dimarts** [Gn 13,2.5-18 / SI 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ **Dimecres** [Gn 15,1-12.17-18 / SI 104 / Mt 7,15-20]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

27. ■ **Dijous** [Gn 16,1-12.15-16 (o més breu: 16, 6b-12.15-16) / SI 105 / Mt 7,21-29]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ **Divendres** [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / SI 127 / Mt 8,1-4]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ **Dissabte** [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8. 17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ **† Diumenge vinent**, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1Re 19,16b.19-21 / SI 15 / Gl 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilian, vg.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 12,10-11;13,1)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el llinatge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolença. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Remmon a la plana de Maguedó.

Aquell dia, un doll d'aigua abundant rentarà els pecats i les immundícies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist.

Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist, us heu revestit de Crist. Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es trobava pregant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «Qui diu la gent que sóc, jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha ressuscitat un dels profetes antics». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu». Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.»

I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»

▶ Lectura del libro del profeta Zacarias (Za 12,10-11;13,1)

Así dice el Señor: «Derramaré sobre la dinastía de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de gracia y de clemencia. Me mirarán a mí, a quien traspasaron, harán llanto como llanto por el hijo único, y llorarán como se llora al primogénito. Aquel día será grande el luto de Jerusalén, como el luto de Hadad-Rimón en el valle del Meguido.

Aquel día se alumbrará un manantial, a la dinastía de David y a los habitantes de Jerusalén, contra pecados e impurezas.»

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo. / Mi alma está sedienta de ti; / mi cuerpo tiene ansia de ti, / como tierra seca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti / y tu diestra me sostiene. R.

Jesús portant la creu. Pintura atribuïda a El Greco o a la seva escola, MNAC (Barcelona)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Gálatas (Ga 3,26-29)

Hermanos:

Todos sois hijos de Dios por la fe en Cristo Jesús. Los que os habéis incorporado a Cristo por el bautismo, os habéis revestido de Cristo. Ya no hay distinción entre judíos y gentiles, esclavos y libres, hombres y mujeres, porque todos sois uno en Cristo Jesús. Y si sois de Cristo, sois descendencia de Abrahán y herederos de la promesa.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

Una vez que Jesús estaba orando solo, en presencia de sus discípulos, les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros dicen que ha vuelto a la vida uno de los antiguos profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Pedro tomó la palabra y dijo: «El Mesías de Dios». Él les prohibió terminantemente decírselo a nadie. Y añadió: «El Hijo del Hombre tiene que padecer mucho, ser desechado por los ancianos, sumos sacerdotes y letrados, ser ejecutado y resucitar al tercer día.»

Y, dirigiéndose a todos, dijo: «El que quiera seguirme, que se niegue a sí mismo, cargue con su cruz cada día y se venga conmigo. Pues el que quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mi causa, la salvará.»

COMENTARI

Sou el Messies, l'Ungit de Déu

El text evangèlic ens relata un episodi important en la vida de Jesús, de fet, marcarà un abans i un després en l'ensenyament i en les circumstàncies de la predicació de Jesús. Mateu i Marc situen aquest episodi a la població de Cesarea de Felip, al nord de Galilea, en territori fronterer amb el Líban, al peu de la serralada de l'Hermon; un lloc d'estiuieg en aquella època. Lluc diu que era «un lloc apartat». De fet, Jesús s'ha retirat de l'escenari habitual de la seva predicació; ha volgut prendre'n distàncies. En un context de recés i pregària, Jesús vol avaluar el que els deixebles han comprès i assi-

milat fins aleshores. Mentre que la gent ha captat el rerefons profètic de la predicació de Jesús i el comparen amb Joan Baptista o un dels profetes antics, Pere i els altres deixebles hi han copsat «el Messies, l'Ungit de Déu». Amb aquesta declaració s'acosten més al misteri de Jesús, però no del tot.

El Messies era esperat com una figura humana victoriosa que, en nom de Déu i amb la seva força, havia d'implantar el regnat de Déu enmig d'Israel per la força de les armes, com l'antic David, o bé la pràctica absoluta de la Llei de Moisés, com ho esperaven alguns grups religiosos, entre ells els fariseus. Jesús no fa ni una cosa ni l'altra, i per això el títol tradicional de Messies

no li escau del tot. Ell mateix ho complementa parlant del Fill de l'Home: una figura divina que, segons Jesús, patirà i serà rebutjat, però que Déu restablirà i exaltarà, com ho havia anunciat Isaïes del Servent del Senyor.

La persona i el missatge de Jesús comporta la creu per a ell i els seus seguidors. És en la pregària que Jesús ho comprèn, i d'on extreu les forces per dur-ho a terme. Jesús és el Messies perdedor, exaltat per Déu després de la mort; l'Ungit de Déu que s'ha fet servent i fill de l'home per salvar-nos amb l'ofrena de la seva vida, per tal que nosaltres seguim les seves petjades.

Jordi Latorre, SDB

Confirmacions a Sant Julià de Lòria

Mons. Joan-Enric Vives va confirmar 25 joves de la Parròquia de Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra, el passat 17 de maig. A la seva arribada, l'esperaven davant del temple parroquial la Cònsol Major, Hble. Sra. Montserrat Gil, i el Cònsol Menor, Hble. Sr. Manel Torrentallé, amb molts Consellers del Comú, que li donaren la benvinguda a la parròquia juntament amb el Rector Mn. Josep Chisvert. Van concelebrar l'Eucaristia amb l'Arquebisbe d'Urgell, a més del Rector, Mn. Ramon Sàrries Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Josep M. Solé i Mn. David Codina. L'Arquebisbe exhortà els confirmands a viure i a actuar d'acord amb el do de l'Esperit Sant que rebrien amb el sagrament de la Confirmació i a estar estretament vinculats amb la parròquia. En l'Eucaristia es pregà especialment per Mn. Dídac Martín, antic Rector de la parròquia, mort dies abans.

Confirmacions a la Catedral

La diada de Pentecosta, diumenge 19 de maig enguany, l'Arquebisbe d'Urgell va celebrar solemnement a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell la gran festa que culmina el temps pasqual. Dins l'Eucaristia concelebrada amb el Degà M.I. Mn. Xavier Parés i el Secretari general Mn. David Codina, va administrar el sagrament de la Confirmació a 34 joves de la Parròquia i l'Arxiprestat en la primera de tres celebracions que han tingut lloc a la ciutat de La Seu per a administrar la Confirmació.

Trobada de famílies a Tartera

L'educació dels fills en la fe amb la necessitat de compartir-la, els interrogants entorn la defensa de la vida humana i el testimoni cristià en una societat cada vegada més aliena al seu substrat cristià són algunes de les inquietuds que van compartir, el dissabte 25 de maig a la població de Tartera (Prats i Sansor de Cerdanya), una desena de famílies de l'Alt Urgell, Andorra i la Cerdanya, acompanyades per Mn. Cinto Busquet.

La darrera trobada del curs del grup familiar diocesà anomenat «Evangeli.com» va començar al matí amb la presentació dels assistents, alguns dels quals hi participaven per primera vegada, i un animat debat, en què es va destacar la necessitat que les escoles confessionals, i en general tots els catòlics, siguin fidels a la seva identitat. També es va constatar que l'Església està formada per persones humanes, amb les seves riqueses i limitacions, i que ha d'acollir totes les persones.

Mentrestant, els nens —una trentena— acompanyats pel Seminarista d'Urgell Carlos Alberto Londoño i per quatre joves de l'escola de les germanes Vedrunes de Puigcerdà van realitzar una catequesi, adaptada a les seves edats, sobre Maria la Mare de Jesús, en què van destacar tres característiques seves: la fe, la humilitat i l'obediència. També van cantar i van confeccionar un gran cartell amb missatges d'agraïment i amor per als seus pares.

Després d'un dinar de germanor, els petits van compartir jocs al jardí i els matrimonis van continuar el debat, que es va centrar en l'avortament i va tocar també l'eutanàsia. Les parelles van comentar la inconveniència que una persona decideixi si una altra ha de viure o no, i també les dificultats per a prendre decisions en situacions límit. Mn. Cinto Busquet va destacar la necessitat de posar sempre la persona al centre.

Eucaristia de pallaresos residents a Barcelona

Mons. Vives presidí a la Parròquia de Santa Anna de Barcelona la tradicional Eucaristia que cada any aplega i reuneix en una fraternal festa la comunitat de pallaresos resident a Barcelona, emigrants o descendents dels emigrants dels Pallars Sobirà i Jussà. Aquesta bella iniciativa nasqué ja fa uns vint anys per interès de les senyores Nati Carrera i Nati Sobirà (aquesta darrera recentment traspassada a principis d'aquest any) i ara li dóna continuïtat l'empena del Sr. Jaume Ponsico. Estigué acompanyat per l'actual acompanyador de la trobada, el Sacerdot barceloní Mn. Francesc Romeu, i pel Diaca d'Urgell i que col·labora pastoralment al Pallars Sobirà, Mn. Josep Montoya i pel Secretari Mn. David Codina.

Exèquies de Mn. Dídac Martín Portillo a la Catedral de Santa Maria

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir el dia 8 d'abril les exèquies de Mn. Dídac Martín Portillo, de 78 anys, que va morir el dissabte al Sant Hospital de La Seu d'Urgell. Hi van assistir nombrosos preveres de la diòcesi i destacades personalitats de Sant Julià de Lòria, on havia estat Rector en els darrers anys, abans de la seva jubilació. Mn. Dídac Martín va néixer a Los Palacios (Sevilla) el 27 de novembre de 1934 i va ser ordenat de prevere el 1959. Era Acadèmic corresponent de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi des de 1973.

Exèquies de Mn. Josep Casas a Bellvís

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir el dia 7 de juny les exèquies de Mn. Josep Casas Mas, de 93 anys, que va morir el dijous dia 6 de juny a la Residència de St. Domènec de Balaguer. Hi van assistir nombrosos preveres de la diòcesi i els Alcaldes de Bellvís i El Poal, on Mn. Casas havia estat Rector durant molts anys, abans de la seva jubilació. Mn. Josep Casas va néixer a Ribes de Freser, el 10 de març de 1920 i va ser ordenat de prevere el 1945. L'església de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Bellvís es va omplir de fidels, amics i persones que van voler acompanyar la família.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

LA PLETA

I a l'estiu... també eduquem i acompanyem!

Algú pot pensar que la tasca que durant l'estiu es fa des dels moviments d'educació en el lleure del nostre Bisbat (esplais i agrupaments) només tenen com a objectiu oferir uns dies de vacances, de natura, de jocs. Però darrera de qualsevol torn de campaments o colònies hi ha alguna cosa més, que vol arribar a educar, en el sentit més integral de la paraula, a aquell infant, adolescent o jove que participa en les diferents activitats programades.

A l'estiu l'escola de la vida també resta oberta i continua la tasca d'ensenyar, a més ho fa amb tota la força i originalitat que pot donar, i no vol descuidar de posar en la motxilla una espiritualitat creient, original i valenta, i més en aquest Any de la Fe que estem vivint. Amb el problema afegit que caldrà solucionar amb la col·laboració de tots, i és

que no podem permetre que cap nen i nena es quedi sense aquest temps i espai de vacances, per culpa de la crisi econòmica que afecta a moltes

llars de casa nostra, ens caldrà ajudar a les diferents campanyes obertes per poder recaptar fons i oferir beques.

Un desig compartit pels dos moviments d'educació en el lleure, un estiu ple d'aventures, de natura, d'amistats i bons valors. Aquesta és la proposta que volem oferir des dels nostres centres als més de 3.000 nens que viuran amb nosaltres el seu estiu, i amb la col·laboració desinteressada dels gairebé 400 monitors, caps, cuiners i intendants, que faran possible els casals, les colònies, els campaments, tant a casa nostra com fins i tot a l'estranger.

Mn. Joan Pau Esteban
Consiliari Esplais Santa Maria de Núria
Mn. Jaume Mayoral
Consiliari Demarcació MEGC